

Księga Jeremiasza

Rozdział 12

1. Sprawiedliwość jest przy Tobie, Panie, jeśli zacznę prowadzić spór z Tobą. Chciałbym jednak mówić z Tobą o słuszności: Dlaczego życie przewrotnych upływa pomyślnie? Dlaczego wszyscy przewrotni zażywają pokoju? 2. Ty ich sadzisz, zapuszczają więc korzenie, rozwijają się, przynoszą także owoce. Blisko jesteś ich ust, daleko jednak od ich sumienia. 3. Ty zaś, Panie, znasz mnie, patrzysz na mnie, badasz serce moje, ono jest z Tobą. Oddziel ich jak owce na rzeź, przygotuj ich na dzień mordu! 4. Dokądże będzie pograżona w żałobie ziemia, a trawa na każdym polu wysuszona? Na skutek przewrotności jej mieszkańców wyginęły zwierzęta i ptaki. Myślą bowiem: Bóg nie widzi naszych dróg. 5. Bo jeżeli męczysz się, biegnąc z pieszymi, to jakże pójdiesz w zawody z jeźdźcami? A jeżeli tylko w spokojnym kraju czujesz się bezpieczny, co będziesz robić w bujnej gęstwinie Jordanu? 6. Również twoi bracia i twoja rodzina, nawet oni cię zdradzą, nawet oni pełnym głosem wołają za tobą. Nie ufaj im, gdy będą mówić do ciebie pięknymi słowami. 7. Opuściłem swój dom, pozostawiłem swoje dziedzictwo. To, co umiłowalem, oddałem w ręce mych nieprzyjaciół. 8. Moje dziedzictwo stało się dla Mnie jak lew w gęstwinie. Podniosło przeciw Mnie swój głos, dlatego muszę go nienawidzić. 9. Czy moje dziedzictwo jest pstrym ptakiem, nad którym krążą dokoła ptaki drapieżne? Chodźcie, zgromadźcie wszystkie dzikie zwierzęta, przyprowadźcie, by je pożarły. 10. Liczni pasterze zniszczyli moją winnicę, stratowali moją posiadłość. Obrócili moje ulubione polew dzikie pustkowia. 11. Zamienili je w pełne żałoby odludzie - przede Mną jest ono pustynią. Spustoszony jest cały kraj i nie ma nikogo, kto by wziął [to] sobie do serca. 12. Na wszystkie pagórki pustyni dotarli łupieżcy, albowiem miecz Pana pożera; od krańca do krańca kraju żaden człowiek nie zażywa pokoju. 13. Posiali pszenicę, lecz zebrali ciernie: natrudzili się bezużytecznie. Wstydzili się muszą swych zbiorów z powodu gniewu Pana. 14. Tak mówi Pan przeciw wszystkim moim złym sąsiadom, którzy naruszyli dziedzictwo, jakie dałem swemu narodowi, Izraelowi: Oto ich wyrwę z ich ziemi, lecz i dom judzki wyrwę spośród nich. 15. Lecz gdy ich już wyrwę, ogarnie Mnie znów litość nad nimi i przyprowadzę każdego z nich do jego dziedzictwa i każdego z nich do jego kraju. 16. A jeżeli przyswoją sobie zupełnie drogi mego ludu, tak że będą przysięgać na moje imię: "Na życie Pana", podobnie jak nauczyli naród mój przysięgać na Baala, wtedy mogą rozprzestrzenić się wśród mojego narodu. 17. Jeśli zaś nie posłuchają, wyrwę ten naród, wyrwę, tak że zginie - wyrocznia Pana.